

Na lustraciju svi zaboravili

Sre, 09/11/05

GLAS JAVNOSTI, Van rubrike

str. 5

Закони се не примењују јер власт опструише сопствене прописе

На лустрацију сви заборавили

► Новац грађана троши се на доношење норми које се или ретко примењују, или не примењују уопште

► Легализацијом бесправне градње само су испражњени џепови грађана, а обављено је тек десет одсто посла

► Формирање савета, комисија и других тела по слову прописа готово немогућа мисија

БЕОГРАД - Закон о одговорности за кршење људских права ступио је на снагу 2003. године и остао до данас, пуне две године, мртво слово на папиру. Приликом стварања Државне заједнице Србија и Црна Гора, прекршени су сви рокови за формирање њених органа. Ни Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја и даље се не примењује на прави начин, а повереник ду-

го није имао ни своју канцеларију, док државне институције немају намеру да одговарају на захтеве грађана и новинара. Легализација бесправне градње већ постаје симбол неспособности власти јер је после толико повике и најава испало да су људима само отете паре за пријављивање и пројекте, а да није обављено ни десет одсто посла. Алвокат Драгослав Ђетковић објашњава да је се-

лektivност у примени прописа већ постала традиција и да власт и моћници само зарад политичких и личних интереса посежу за законима чиме се губи њихов суштински дух и смисао.

- Али, за овакво стање и грађани, који поклањају гласове на изборима људима који не заслужују ни један једини глас, носе извесну одговорност. У Србији је могуће да тајкуни, који су добијали марку за седам или осам динара када су обични људи могли да је купе за двадесет, тридесет или више динара, буду угледни, па да се чак и кандидују на изборима. За непримењивање прописа одговорна је управо власт. Каква лустрација?! Па овде су на сцени исти људи који су ту били и за време Милошевића - рекао је Ђетковић.

Милан Антонијевић, портпарол Комитета правника за људска права, истакао је да чак и људи који организовано воде кампање за доношење и примену појединих прописа и који се баве мониторингом могу пасти у депресију када виде шта се и како ради.

- Ми смо схватили да је Закон о лустрацији у оваквим условима готово немогуће применити и да је једини начин да се лустрација спроведе уношење лустрационих елемената у низ других појединачних прописа како би се од тога бар нешто остварило. И приликом формирања државне заједнице, прекршени су сви рокови предвиђени Уставном повељом. Рокови који се, на пример,

тичу приватизације медија, према Закону о радиодифузији такође нису испоштовани. Али, ако боље погледамо, готово да нема прописа у којем је било предвиђено формирање неког важног тела, комисије, савета неопходних за његово спровођење да није било опструкције. И међународна заједница чини велику грешку када условљава Србију и Црну Гору само доношењем прописа, јер они сами по себи не

Везе и корупција и даље владају

На архиви пада прашина

Прање биографија

Колико се крше грађевински прописи, имовинска права, прописи о заштити на раду - да и не спомињемо. Закон о естрапрофиту, према мишљењу обичних грађана, послужио је онима који су се обогатили на њиховој грбачи да оперу своје биографије и легализују пљачку. Грађани већ сматрају да чак ни доношење прописа, који су у начелу прилично солидни нема никаквог смисла јер схватају да политичка моћ, везе и корупција и правна несигурност владају на сваком кораку.

Хаос на стадионима

Ни прописи којима би требало спречавати дивљање хулигана на спортским приредбама не примењују се како би требало. Последњи пример је вандалско понашање навијача на утакмици Будућност - Рад у Подгорици, када је повређено двадесетак људи, а после туче и гужве у полицији је приведено њих шездесетак.

Обични породични људи, који би можда и децу повели на спортска надметања, практично су потиснути од дивљих хорди које разумеју само говор пендрека, сузавца и гумених метака.

За сада се изгредницима не забрањује улазак на стадионе, као, на пример, у Великој Британији где има хулигана којима је доживотно забрањено да присуствују фудбалским утакмицама. Превентива овде уопште не постоји, а примена прописа своди се на сукобе полиције и вандала. Овај спортски хорор утиче и на представу о нашој земљи у свету - као о недођији где је немогуће организовати чак и обичне спортске приредбе, са не тако високим степеном ризика.

значе много уколико се не примењују на прави начин. Закони бивају алиби за политичаре који се представљају свету да су много урадили, а грађани не верују ни у законе, ни у реформе јер је пракса сасвим нешто друго - рекао је Антонијевић.

Он је напоменуо да би била занимљиво покренути

једну грађанску иницијативу и захтев да се, на пример, каже колико је новца потрошено за доношење Закона о лустрацији који се уопште не примењује.

Глас поставља и додатно питање - колико су коштале све оне седнице Скупштине, преводи страних прописа и европских кон-

венција са којима закони морају да се ускладе, разне трибине, јавне расправе, директни трошкови које су сносили грађани. Они се с правом питају где су и како потрошене њихове паре или бачена средства од државне владавине права, кључна шифра за улазак у европске и светске интеграције, сваком просечном грађанину Србије звучи као смешна постмодернистичка бајка за велику децу. Има ли симболике управо у томе што је управо Закон о одговорности за кршење људских права тај који тек ради постоји две године, а да многи грађани и не знају или нису ни чули да он постоји. Легализам на српски начин. Кажу да је онај чувену Устав СССР из 1936. године према садржају био готово најдемократскији на свету. Али, то је била социјалистичка бајка на папиру коју је Стаљин претворио у деценијску традицију јер се тај устав није примењивао, осим цитирања на дипломатским коктелма за инострану јавност. *И. Стојковић*